

ни иороди товѣда, овце и свине. З. 323. Немѣ не повните, какво ми казахте въ оборътъ (*im Stall*), кога ви качвахъ на алестиятъ конь? Рш. 84.

Оборожжъ (са) (у Rak.) ил. св. вооружу(сь): Мажкіе, братя, крепко сѫ убуржжете! Жени, дѣчица, а вы еж' Богу молете! Гп. 183. Момци же отъ другъ странж ся събиржть на дружество по нѣколько си примѣнени такъ же хубаво и обуржжени съ пожове на поясу, и кривацы въ ржцѣ за сѣкы противенъ случай. Пк. 88. (см. обружа).

Оборъ ил. св. Оборвамъ ил. дл. 1) поборю, одолѣю: Тѣси сѫ Гино отслабилъ, Тѣси уборилъ младъ Стоянъ, Две педи въ земя накаралъ. М. 95. Сиви соколь що ми отго'ори: „Пущимъ го и мое-то брате, От' не можамъ самъ да го уборамъ“. М. 182. Единъ става увилищенъ настоятель съ намѣреніе да обори непріятеля сп. Л. Д. 1871 р. 156. Болесть-та, която ны обори на смиртный одръ... Р. С. 96. Първо впечатление я обикновенно оборва. 2) поклоню, сломлю: Кога Мирче душа поземаше, Вжво'и-те ми и убораше; Кога Мирче душа пода'аше, Вжво'и-те ми и исправаше. М. 57. Да би даль Богъ силентъ ветарь изъ Будинъ града, Да уборитъ баденъ дре'о тенко високо. М. 216. Кончи Стояну думаше: „Извади кѣрна дѣлбенка, Чи си очи-те привѣрзи, Чища я силно да бѣгамъ; Плавини-те ща убора, Камжини-те прахъ ща стора. М. 108. Фанарюти почихахъ да дѣйствуватъ противъ Бѣлгарское независимо наше свищество, да го уборяжть и подвластни себѣ подчинятъ. Гп. 275. 3) подавлю, одолѣю: Лѣкарство-то може да обори на клонность-тѣ камъ такъва болѣсти. Л. Д. 1871 р. 122. Къто че това е нѣшто друго, а не скотски процесъ, за да се оборятъ скотски страсти (*zur Stellung der Viehischer Begierden*). Рш. 11. Никакъ не може да го обори съвѣсть-та, никакъ не можи да укроти неправедній си гѣвъ. Зк. 186. 4) опровергну, уничтожу, искореню: Колерникъ обори тѣжъ система. Л. Д. 1874 р. 132. Той наченж да слѣдова тѣзи правила, които не можи да обори (*qu'il n'avait pu d閞uire*). Т. 226. Фултонъ обори увѣряванія-та на непріятели-тѣ си, че пароходъ-тѣ ужъ бѣль потънжъ отъ голѣмж-тѣ тѣжнинъ на машинж-тѣ си. Л. Д. 1875 р. 47. Фенелонъ оборя ереситъ съ помалко остьръ езыкъ отъ Боссюета, но съ посилно и убѣдително слово. Т. VI. 5) сброшу, спниму: Си оборифъ чанта, чанта тагарджика, берамъ, берамъ икъtre кла'амъ. М. 666. **Оборамъ** се разрушусь: Ай ти Стано, мила керко! Не ѡдай ми рано въ цѣрква, Въ цѣрковъ иматъ многу гаци, Въ тебе ке съ упулеестъ, Цѣркв и ке се убореестъ. М. 5.

Обосъж ил. св. Обосъвамъ Обосъвамъ се (Мак.) ил. дл. 1) стану босымъ, раскуюсь, расковываюсь (о конъ): Голи угулѣли, боси убусѣли, вѣшки ги изѣли. Ч. 304. Квечерина коня потковувамъ, На утрина